

ת"פ 32954/05/22 - מדינת ישראל נגד מרדכי שמואלי

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 32954-05-22 מדינת ישראל נ' שמואלי(עציר)

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	מרדכי שמואלי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הועמד לדין בגין שני תיקים. בתיק שמספרו 32954-05-22 (להלן: "התיק המוביל") הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירה של גניבת אופניים - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") וזוכה מעבירה של הפרת הוראה חוקית - עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב אישום זה, בתאריך 3.5.2022 במסגרת מ"י 45300-04-22 הורה כבוד השופט כוחן, בבית המשפט השלום בקריות על שחרורו של הנאשם למעצר בית מלא בביתו של מר שלוה טטראשווילי ברחוב אבן סיני 25, בעיר חיפה עד ליום 10.5.22 שעה 12:00. בתאריך 5.5.22 הורה הקצין אימן סאלח בתחנת משטרת נהריה, בכתב ערובה, על הרחקתו של הנאשם מהעיר נהריה לתקופה של 14 ימים.

בתאריך 8.5.22 בין השעות 14:00-17:30 המועד המדויק אינו ידוע למאשימה, גנב הנאשם זוג אופניים חשמליים מרחוב הנגב 2/4 בעיר נהריה השייכים למתלוננת, אשר היו קשורות במנעול לעמוד ברזל. בסמוך לשעה 18:00 נמצא הנאשם בביתו ברחוב שביל מצובה 6 בעיר נהריה כאשר הוא מפר את ההוראה החוקית הראשונה והשנייה ובחזקתו הרכוש.

3. כאמור הנאשם זוכה מעבירה של הפרת הוראה חוקית והורשע בעבירה של גניבת אופניים הכל כמפורט בהכרעת הדין.

4. ביום 28.8.22 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום וכן נדרש מעצרו של הנאשם עד לתום הליכים בתיק תפ"ע 56792-08-22 **(להלן: "תיק הצרוף")** במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן והורשע על פיו. ביום 19.1.23 לאחר שניתנה הכרעת הדין בתיק העיקרי, צירף הנאשם את תיק הצרוף והצדדים טענו לעונש ביחס לשני התיקים.

5. על פי עובדות כתב האישום בתיק הצרוף הכולל שני אישומים, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג פרודים כ - 5 שנים ולהם ילד משותף. במועד הרלוונטי לעובדות כתב האישום, התגוררה המתלוננת ברחוב רבי עקיבא 9 בנהריה. במסגרת הליך מ"ת שהתקיים בפני כבוד השופטת איילת השחר ביטון פרלה מ"ת 32965-05-22 שוחרר הנאשם לחלופת מעצר עד תום הליכים כנגדו בבית אמו שברחוב מצובה 6 בנהריה בפיקוח המתלוננת ובפיקוח מר דני בודה. במסגרת הליך מ"י 40602-08-22 מיום 18.8.22 שוחרר הנאשם על ידי כבוד השופט בן ציון ברגר בתנאים שנקבעו בהליך מ"ת 32965-05-22 וכן נאסר עליו ליצור כל קשר עם המתלוננת במישרין או בעקיפין בין היתר באמצעות הפלאפון שלו או פלאפון אחר למשך 60 ימים.

אישום מספר 1 :

6. על פי אישום זה ביום 17.8.22 בסמוך לשעה 05:00 התקשר הנאשם לפלאפון של התלוננת באמצעות פלאפון השייך לחברו מר קאסם יחיא ואמר לה: **"היום יהיה הסוף שלך ואת תשלמי על הכל"**. עקב מעשיו של הנאשם התקשרה המתלוננת למוקד משטרת ישראל. בסמוך לשעה 05:42 הנאשם הפר את ההוראה החוקית בכך שלא שהה במקום מעצר הבית במועד הגעת השוטרים.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של הפרת הוראה חוקית - עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 .

אישום מספר 2 :

7. על פי אישום זה, ביום 19.8.22 בשעה צהרים שאינה ידועה במדויק למאשימה, הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שהתקשר למתלוננת בעניין מסמכים שונים אך המתלוננת הבהירה לו כי נאסר עליו ליצור עמה קשר. ביום 20.8.22 בסמוך לשעה 06:00 הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שהגיע לבית המתלוננת, הולם בחוזקה על דלת ביתה. באותן נסיבות אמר הנאשם למתלוננת: **"את יודעת אני יכול לפרוץ לך את הדלת, אני יודע שאת בבית"**. בשל חששה של המתלוננת, שאלה לרצונו והנאשם דרש כי תיתן לו את תחליף הסם שלו. לאחר שהמתלוננת מסרה לנאשם את תחליף הסם, איים הנאשם על המתלוננת באומרו לה: **"אל תדאגי, הום זה הסוף שלך, את תשלמי, את מזדיינת עם ערבים, זונה"**. ביום 20.8.22 בסמוך לשעה 07:10 הפר הנאשם את ההוראה החוקית בעניין המעצר עת נתפס על ידי השוטר סאפי פלאח בחצר, מחוץ למקום מעצר הבית וללא פיקוח.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין וכן 3 עבירות של הפרת הוראה חוקית - עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

8. במסגרת הראיות לעונש הגיש ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ע/1) וכן גזר דין ממנו עולה שלחובתו של הנאשם עונש של מאסר על תנאי בר הפעלה בן 4 חודשים מת"פ 7640-06-20 וכן התחייבות כספית להימנע מעבירה בסך של 7,000 ₪ מאותו גזר דין (ע/2). כמו כן הגיש ב"כ המאשימה טיעונים לעונש בכתב בתיק המוביל (ע/3) וטיעונים לעונש בתיק בצרוף (ע/4). בטיעוניו לגבי התיק המוביל טען ב"כ המאשימה כי נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על פגיעה קשה בערכים חברתיים מוגנים שעה שהנאשם תוך תעוזה רבה ולאור יום גנב את האופניים החשמליים שהיו קשורים ונעולים בשרשרת. באשר לשווי האופניים טענה המתלוננת כי מדובר בשווי של כ- 7,000 ₪. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה רלוונטית באשר לערכים חברתיים מוגנים של עבירת גניבת אופניים וטען כי המאשימה עותרת למתחם ענישה שנע בין עונש של מאסר קצר ועד לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. באשר לעונשו של הנאשם הרי שלחובתו 11 הרשעות קודמות, הרשעות האחרונה מיום 27.7.20 בעבירה של גניבת רכב שבגינה ריצה עונש מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשי מאסר. לחובתו של הנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה של 4 חודשים. לפיכך, יש ליתן משקל בכורה לטעמה של המאשימה לשיקולי הרתעה בתוך מתחם העונש ההולם. על כן טענה המאשימה כי יש להשית על הנאשם בגין תיק זה עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי של 4 חודשים במצטבר לעונש שיושת על הנאשם, הפעלת התחייבות כספית בסך של 7,000 ₪ כך שסך הכל יושתו על הנאשם בגין תיק זה 14 חודשי מאסר בפועל במצטבר לכל עונש אחר, מאסר על תנאי, קנס כספי, פיצוי כספי משמעותי לנפגעת העבירה וכן חיוב הנאשם בהתחייבות כספית להימנע מעבירה.

9. באשר לתיק הצירוף טען ב"כ המאשימה כי מדובר בפגיעה בערכים חברתיים מוגנים ולא מדובר באירוע אחד חד פעמי אלא במספר אירועים ובמספר הזדמנויות והפנה בטיעוניו לפסיקה רלוונטית באשר לערכים חברתיים מוגנים ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם. המאשימה עתרה בתיק למתחם ענישה שנע בין עונש של 6 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 15 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. בשים לב לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות טען ב"כ המאשימה כי יש לגזור על הנאשם בגין תיק זה עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס כספי, התחייבות כספית ופיצוי כספי למתלוננת, כל זאת במצטבר לעונש לו עתרה המאשימה בגין התיק המוביל. סך הכל עתרה המאשימה לעונש של 26 חודשי מאסר בפועל.

טיעוני ההגנה

10. ב"כ הנאשם בטיעוניו כי באשר לתיק הצירוף הרי שכתב האישום תוקן באופן משמעותי כך שלגבי האישום הראשון לא ניתן לטעון כי מדובר באירוע של אימות פיסי או מילולית אלא שהנאשם הורשע בעבירה של הפרת הוראה חוקית. זאת ועוד, ציין הסנגור את הרקע לאירועי כתב האישום המתוקן ביחס לאישום השני

והדגיש כי המתלוננת לקחה לנאשם את תחליף הסם לו הוא זקוק ללא כל סיבה מוצדקת בהיותה מפקחת בשחרורו של הנאשם וכי בין בני הזוג קיים סכסוך גירושין על רקע של מזונות הבן. הנאשם כך נטען לא עקב אחרי המתלוננת והוא אינו אובססיבי כלפיה. לגבי מתחם הענישה בעבירה איומים טען ב"כ הנאשם כי מתחם העונש נע בין עונש של מאסר על תנאי ברף התחתון לבין עונש של 9 חודשי מאסר בפועל ברף העליון וכי בעניינו של הנאשם ראוי לקבוע את עונשו ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. באשר לתיק המוביל, טען הסנגור כי בסופו של יום לאור זיכוי הנאשם הרי שלא ניהל משפטו לשווא וטענותיו נמצאו מוצדקות. ביחס לשווי האופניים החשמליים שנגנבו הרי שבכתב האישום לא צוין שווים למעט אמירת המתלוננת. ביחס למתחם העונש ההולם הרי טען הסנגור כי המתחם מתחיל מעונש של מאסר על תנאי לבין עונש של 9 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. אמנם לנאשם מאסר על תנאי אך לאור זיכוי ראוי לבחון האם יש מקום להפעיל את התנאי ומכל מקום טען הסנגור להפעלת המאסר על תנאי בחופף למאסר ולא במצטבר. ביחס להתחייבות הכספית עתר ב"כ הנאשם שלא לחלט את הסכום שכן במסגרת הליך המעצר חולט בהסכמה סכום של 8,500 ₪.

דברי הנאשם

11. הנאשם בדברו אמר שהוא מצטער על מעשיו וציין כי כל ההתנהלות שלו בתקופה האחרונה היתה התנהלות שלילית ומוטעית והוא לוקח אחריות על מעשיו. עוד אמר הנאשם כי כיום הוא מיוצב באמצעות תחליף סם מסוג סבוטקס. עוד אמר הנאשם כי לא התכוון לפגוע במתלוננת.

דין והכרעה

12. על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית-המשפט להתחשב **"בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ראה בעניין זה : ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** ; ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל להלן: "עניין ג'אבר"**). בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד. כתב האישום בתיק הצירוף שהנאשם הורשע על פי עובדותיו מתאר שני אישומים הכוללים עבירות איומים והפרת הוראה חוקית יחד עם זאת מדובר במסכת עבריינית אחת. לצד האמור, יש ליתן את הדעת לכך שכל מעשה או עבירה יזכו להתייחסות ראויה במסגרת גזירת העונש. אפנה לעניין זה לעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 **מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק**, (26.12.2013).

באשר לתיק המוביל הרי שמדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד.

ביחס לשני התיקים, אני סבורה כי לגבי כל תיק יש לקבוע כי מדובר באירוע אחר לגבי כל תיק בגינו יש לקבוע מתחם עונש נפרד ביחס לכל אחד מהתיקים ולבסוף ליתן עונש אחד כוללה ביחס לשני התיקים.

13. באשר לתיק המוביל בו הורשע הנאשם בגניבת אופניים חשמליים, במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם במספר ערכים מוגנים, בכללם קניינו של אדם, ביטחונו, פרטיותו וכן בערך של תחושת הביטחון האישית.

14. באשר לערכים חברתיים מוגנים של גניבת אופניים יפים דברי ביהמ"ש המחוזי בת"פ 256/08 מ"י נ' חליל :

"אין להקל ראש גם בעבירת גניבת האופניים. יש ונוטים להתייחס לעבירות כגון דא כאל זוטות; ואולם, פגיעתן של עבירות שכאלו בציבור וברווחתו, פגיעה קשה היא. יש צורך בענישה הולמת על מנת להרתיע מלבצע עבירות שכאלו".

15. נסיבות ביצוע העבירה כעולה מהפירוט בהכרעת הדין מלמד על פגיעה משמעותית בערכים חברתיים מוגנים כאשר הנאשם, לאור יום, ללא מורא או פחד, גנב את האופניים שהיו קשורים ונעולים בשרשרת. מדובר במעשה שנעשה תוך תכנון מוקדם בקפידה רבה. אם לא די בכך הנאשם החביא את האופניים בבית המגורים השייך לאמו ז"ל ובהמשך כפר וטען כי אדם אחר, אלמוני ששכר דירה בבית הדירות הוא זה שגנב את האופניים ועשה כל הניתן להרחיק עצמו מביצוע העבירה.

16. לעניין מדיניות הענישה במקרים דומים של גניבת אופניים חשמליים אפנה לת"פ 59991-11-17 מדינת ישראל נ' לוי (31.12.2019), שם גנב הנאשם אופניים וכן אופניים חשמליים במקרים שונים ונקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 1935-11-18 מדינת ישראל נ' אל עביד (15.9.2019), שם נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בגין גניבת אופניים חשמליים; ת"פ 60129-12-16 מדינת ישראל נ' שושנה (10.7.2019), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בגין גניבת אופניים חשמליים בדרך של גזירת השרשרת שהגנה עליהם; ת"פ 10925-10-18 מדינת ישראל נ' סוקולוב (13.6.2019), שם צירף הנאשם מספר תיקים שעסקו בגניבת אופניים, לרבות חשמליים, וכן הסגת גבול פלילית והחזקת מכשירי פריצה. בית המשפט קבע מתחם ענישה נפרד לכל אירוע הנע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ועד 12 חודשי מאסר.

17. לפיכך, אני קובעת שמתחם הענישה בנסיבות תיק זה נע בין עונש של מאסר על תנאי לבין עונש של 8 חודשי מאסר בפועל בנוסף לענישה נלווית.

18. באשר לתיק הצירוף הרי שהנאשם במעשיו פגע בערכים חברתיים מוגנים של ביטחון אישי של המתלוננת,

פגיעה בפרטיותה ושלוותה.

19. אמנם ב"כ הנאשם הצביע על רקע לביצוע עבירת האיומים (ואציין כי על פי כתב האישום המתוקן הנאשם הורשע בעבירת איומים אחת) אך אין בכך כדי להוות נסיבה לקולא. כמו כן הנאשם הורשע בעבירה אחת של הפרת הוראה חוקית באישום הראשון ו- 3 עבירות של הפרת הוראה חוקית באישום השני. בנאשם בודעו כי נאסר עליו להגיע למתלוננת, עשה זאת פעם אחר פעם, בעניין זה תהיינה הנסיבות אשר תהיינה הרי שבמעשיו הנאשם הביע זלזול בהחלטות שיפוטיות ועל כן פגע משמעותית בערכים חברתיים מוגנים של כיבוד החלטות בית המשפט, שמירה על הסדר ושלטון החוק.

20. באשר למדיניות הענישה בעבירת איומים הרי שזו מלמדת על ענישה מגוונת כאשר על פי רוב במקרים של עבירה אחת נע מתחם הענישה הנוהגת בין עונש של מאסר על תנאי לבין עונש של מאסר בפועל ברף העליון. לעניין זה אפנה לפסיקה הבאה:

רע"פ 96/16 טמוזרטי נ' מדינת ישראל (6.1.16); ע"פ (מחוזי חיפה) 42146-02-15 יעקב בכר נ' מדינת ישראל (06.05.2015) (במקרה זה בוטלה ההרשעה); ת"פ (שלום חיפה) 7990-10-16 מדינת ישראל נ' סער מור (07.05.17); ת"פ (שלום אשקלון) 36801-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (27.04.15); ת"פ (שלום רחובות) 1068-08-14 מדינת ישראל נ' יוסף כהן (03.12.2014); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (01.04.2014); ת"פ (שלום רמלה) 34966-02-13 מדינת ישראל נ' שמעון מהרט (25.03.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 10504-03-13 מדינת ישראל נ' א' צ' (04.11.2013).

בעניינינו אמנם מדובר בעבירת איומים אחת אך בצירוף של שלוש עבירות נוספות של הפרת הוראה חוקית באישום השני ועבירה של הפרת הוראה חוקית ביחס לאישום הראשון ולפיכך יש בכך כדי להשפיע בהכרח על קביעת מתחם הענישה.

בעניין זה אפנה לת"פ 1897207-13 **מדינת ישראל נ' ליברכט** (4.2.2014), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת איומים כלפי בת זוגו לשעבר. עברו של הנאשם היה קל והוא נידון לשבעה חודשי מאסר ומחצה, בפועל; ת"פ 60788-12-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.12.2016), בו הורשע הנאשם בעבירת איומים כלפי בת זוג ונידון לשישה חודשי מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה (סה"כ תשעה חודשי מאסר בפועל); ת"פ 29127-11-15 **מדינת ישראל נ' יוסבשווילי** (5.2.2017), בו הורשע הנאשם בעבירת איומים כלפי בת זוג ונידון לעונש מאסר מותנה בן שישה חודשים; עפ"ג 45101-06-14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (6.10.2014), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת איומים כלפי רעייתו ונידון לשלושה חודשי מאסר על תנאי. ערעור הנאשם נדחה; ת"פ 55683-05-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.1.2015), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים כלפי גרושתו ונידון לעונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; ת"פ 24867-07-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.9.2020), בו הורשע הנאשם בעבירת הפרת צו של בית משפט ונידון לשלושה חודשי עבודות שירות. הנאשם הגיע לבית גרושתו בניגוד לצו הרחקה שהוצע כנגדו; רע"פ 3210/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.5.2019), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשלוש

עבירות איומים כלפי אמו, הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, חלף מאסר בפועל שהוטל עליו בבית משפט השלום; ת"פ 6301-06-18 **מדינת ישראל נ' חמזה ג'ית** (1.4.2019), בו נקבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר בודדים ועד עשרה חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של הסגת גבול, איומים, היזק לרכוש, הפרעה לשוטר והפרת צו של בית משפט. הנאשם הגיע לבית המתלוננת ואיים עליה, ולאחר שהוצע צו המורה על הרחקתו מהמתלוננת, שב הנאשם לביתה, בעט בחוזקה בדלת ואיים עליה. שוטרים שהוזעקו למקום ביקשו לעצור את הנאשם, הוא סרב בכוח וקילל את השוטרים.

21. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את מכלול העבירות שעבר הנאשם בתיק הצירוף המהוות אירוע אחד נע בין 6 חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות במקרים מתאימים ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

22. באשר לקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחמי הענישה הרי שלקולא יש לתת משקל להודאת הנאשם בתיק הצירוף בהזדמנות הראשונה ובכך חסך את עדותה של המתלוננת. כמו כן באשר לתיק המוביל, אמנם הנאשם בחר לנהל משפטו וכפר בעובדות כתב האישום אך אין לזקוף זאת לחובתו רק בשל כך שכן זוכה מעבירה של הפרת הוראה חוקית. יחד עם זאת ובאותה נשימה יש לציין כי המתלוננת, בעלת האופניים החשמליים העידה בבית המשפט, ועדות זאת על כל הקושי הטמון במעמד המשפטי לא נחסכה ממנה. הנאשם ביצע את העבירה בתיק זה על רקע שימוש בסמים. לנאשם עבר פלילי מכביד בעבירות מגוונות כעולה מע/1. הרשעתו האחרונה של הנאשם משנת 2020 בגין עבירה של גניבת רכב בגין עבירה זו הושגה על הנאשם בין היתר עונש של 9 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי בן 4 חודשים בר הפעלה בגין תיק זה. כמו כן חויב הנאשם בהתחייבות כספית להימנע מעבירה בסכום של 7,000 ₪, התחייבות זו מחייבת את הפעלתה וחילוט הכסף בגין תיק זה. העובדה שהנאשם הסכים לחלט כסף במסגרת הליך המעצר אין בה כדי להצדיק את הימנעות בית המשפט וחילוט סכום ההתחייבות. מדובר ברכיב ענישה במסגרת גזר דין וככל שהנאשם על אף התחייבותו להימנע מעבירה חזר וביצע עבירה הרי שאין מנוס מחיובו של הנאשם בסכום ההתחייבות.

23. באשר להפעלת המאסר המותנה שלחובת הנאשם, הרי שעל פי הפסיקה, ועל פי סעיף 58 לחוק העונשין הקובע כי משהוטל עליו עונש מאסר בעבירה הנוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא, על אף האמור בסעיף 45, את שתיתקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיע עובשלה עבירה הנוספת ציווה, מטעמים שיירשמו, ששתיתקופות כולן אומקצתן יהיו חופפות".

לאמור, המחוקק קבע כלל לפיו עונש מאסר מותנה שהופעל ירוצה במצטבר לעונש המאסר אשר הוטל עליו. עוד קובע הסעיף, כי בית המשפט רשאי לסטות מכלל זה אך ורק "מטעמים שיירשמו".

בעניינו לא מצאתי כי ישנם טעמים מיוחדים להפעיל את המאסר המותנה בחופף או חלקו בחופף לעונש המאסר שיושג על הנאשם בגין תיקים אלו.

24. אשר על כן במכלול כל השיקולים אני גוזרת את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים:

בגין התיק המוביל (גניבת אופניים) אני משיתה על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים מת"פ 7640-06-20 בית המשפט השלום בקריות מיום 29.7.20 במצטבר לעונש שהושת על הנאשם בתיק המוביל.

סך הכל ירצה הנאשם בגין תיק זה עונש של 10 חודשי מאסר בפועל.

בגין תיק הצירוף אני גוזרת על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל וזאת במצטבר לעונש שהושת על הנאשם בתיק המוביל.

סך הכל ירצה הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 24.4.22 - 3.5.22 וכן מיום 8.5.22 - 29.5.22 וכן מיום 29.5.22 ועד מועד מתן גזר הדין.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי הוא לא יעבור כל עבירת רכוש למעט עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי הוא שלא יעבור עבירת איומים ו/או עבירה של הפרת הוראה חוקית ויורשע בה.

אני מורה על חילוט התחייבות כספית שחויב בה הנאשם בסכום של 7,000 ₪ מת"פ 7640-06-20 מיום 29.7.23. סכום ההתחייבות ישולם ב - 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.6.23.

בנסיבות העניין לאור העובדה שהוריתי על חילוט התחייבות כספית לא אחייב את הנאשם בקנס כספי.

אני מחייבת את הנאשם בפיצוי כספי בסכום 2,000 ₪ למתלוננת מכתב האישום בתיק המוביל. המאשימה תמציא פרטי המתלוננת למזכירות. סכום זה ישולם בתוך 90 ימים.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ד שבט תשפ"ג, 05 פברואר 2023, בנוכחות הצדדים.